

04 oktober – 08 oktober

*Alles is met alles verbonden
en wij, mensen zijn
samen op pelgrimstocht
als broeders en zusters
met elkaar vervlochten
door Gods liefde
voor elk van zijn schepselen
en in tedere genegenheid
ook verenigd met
broeder zon, zuster maan,
zuster rivier en moeder aarde.
Laudato Si § 92*

VERBINDEN zoals Jezus van Nazareth

'Waar twee of méér in Mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden'

Verbindingsmensen zijn altijd weer aangestoken door geestdrift en door geloof in anderen. Daarbij ruimte scheppen voor dialoog, vertrouwen koesteren, geduld bewaren en vooral de kunst beoefenen om met respect voor traditie te zoeken naar levenskracht van het nieuwe... Daarin ligt het grote mysterie van de verbindingsmens.

Jammer dat we zo overstelpt worden met oordelen over anderen... Hoe meer je oordeelt, hoe groter de tegenstelling tussen die ander en jou en hoe kleiner het gevoel van verbondenheid.

Onze verbondenheid kan pas groeien als we stoppen met zoeken naar verschillen en we ons concentreren op de overeenkomsten met andere mensen. Meer leven vanuit het besef dat al wie je ontmoet op je werk, op straat, op reis, waar dan ook... hetzelfde zoekt als jij. Probeer die overeenkomsten echt te onderkennen en de verbondenheid kan groeien.

Waar zie jij kansen tot verbindingsmens zijn?

"Het rijk van de vrijheid is nabij."

De avond dat deze uitspraak in het nieuws kwam hadden velen hetzelfde gevoel als de mensen die de val van de Berlijnse muur meemaakten. We zijn vrij, we kunnen doen en gaan waar we willen. Alle vrijheidsbeperkingen vallen weg! Maar die woorden "het rijk van de vrijheid" waren nog niet koud of er was al discussie over de inhoud en de draagwijdte ervan. Het doet me denken aan het scheppingsverhaal van de mens in de tuin van Eden. Alles moet kunnen zonder enige beperking. En als die er toch zouden zijn dan kun je die wel negeren, want de mens moet zelf kunnen beslissen over goed en kwaad.

De geschiedenis heeft ons al vele keren geleerd dat het rijk van de vrijheid niet bestaat. Vrijheid is een gebeuren van mens tot mens.

Vrijheid behoort niet aan één iemand toe, maar aan een gemeenschap van mensen die elkaar waarderen. Wie de vrijheid naar zich toetrekt, ontnemt zo vrijheid van een ander. Wie de vrijheid deelt met anderen maakt het samen mens zijn mogelijk. Of anders gezegd, vrijheid is steeds verbonden met verantwoordelijkheid. Alleen samen met anderen krijgt de vrijheid zijn volle kans. Vrijheid is alleen mogelijk in verbondenheid met anderen. Je gunt elkaar de vrijheid en je zorgt er samen voor dat elkeen in vrijheid kan leven zonder elkaar in gevaar te brengen. Echte vrijheid is het resultaat van het verbonden zijn met de anderen.

Vrijheid vraagt verbondenheid.

Antoon Vandeputte

Op een dag vertelt Jezus:
'Een man heeft in zijn wijngaard een vijgenboom staan.
Hij kijkt of er al vruchten aan zijn. Maar ziet er geen.

Hij zegt tegen de tuinman:
'Al drie jaar zoek ik naar vijgen.
Maar ik vind er geen. Hak die boom maar om.
Op die plaats kunnen er beter druiven groeien.'

Maar de tuinman zegt:
'Heer, laat die boom dit jaar nog staan. Ik zal hem nog eens goed verzorgen.
Ik zal de grond eromheen spitten en bemesten. Misschien geeft hij volgend jaar wel vruchten.
Anders mag je hem omhakken.'

naar Lucas 13, 1-9

Aandacht voor..., doet wonderen!

Vijgenbomen in wijngaarden komen wel vaker voor. Ze dienen (in hoofdzaak) om wat schaduw te geven aan de tuinman, als die op het heetst van de dag even wat wil rusten tijdens de schaftijd. Het was de tuinman dan ook niet zozeer om de vruchten van de vijgenboom te doen, dan wel om zijn schaduw.

Maar voor de eigenaar van de wijngaard moet alles renderen... En dus gaat de tuinman op zijn aandringen aan het werk! Hij zal ook de vijgenboom met méér dan buitengewone aandacht en zorg omringen zodat ook deze -binnen afzienbare tijd- net als de wijnstokken staat te pronken met vruchten...

Bomen vertellen veel over hoe mensen zijn.

(Vijgen)bomen en wijnstokken zijn als mensen. Ze hebben nood aan omringende zorg, aan geduld, aan (bijzondere) aandacht. Laat ons vooral geen kinderen en mensen veroordelen omdat ze op het eerste zicht geen vruchten dragen zoals wij dat durven verwachten. Terwijl ze vaak toch reeds de schaduw geven waartoe de wijnstok niet eens (en eigenlijk nooit) in staat zal zijn, omdat zijn structuur nu eenmaal veel kleiner van formaat is.

'Eén goed woord overleeft drie winters.'

Ja, de verscheidenheid binnen de leerlingengroep in de klas is altijd een grote uitdaging. In de zorg om leerlingen alle kansen te bieden om hun talenten te ontdekken en zich harmonisch te ontplooiën, dienen leraren hun aanpak voortdurend te bevragen. Ze stemmen die af op wat hun leerlingen nodig hebben. Vaak ligt het geheim juist verscholen in de extra tijd, kansen, stimulansen en aandacht die wij geven. Als wij zoeken op die manier met kinderen en met elkaar om te gaan, de mogelijkheden zien, ruimte geven, kunnen mensen worden wie ze diep vanbinnen zijn.

De kracht van verbinden.

"Jezus zei tegen zijn leerlingen:
'Ik ben de stam van Gods druivenplant, en jullie zijn de takken ...
Jullie moeten met mij verbonden blijven, en ik met jullie.
Want alleen dan kunnen jullie op een goede manier leven.
Net zoals er alleen druiven groeien aan takken die aan de stam vastzitten.
Aan losse takken kunnen geen druiven groeien.
Ik ben de stam van de druivenplant en jullie zijn de takken.
Als jullie met mij verbonden blijven en ik met jullie, dan zul je veel goeds kunnen doen."

Joh 15,1-5, Bijbel in gewone taal

In al onze zorg om de ander geeft Jezus ons vanuit het beeld van de wijnstok en de ranken nog een bijzonder waardevolle tip omtrent 'verbondenheid'. Het klinkt echter tegendraads. We zijn zo graag onszelf en van niemand afhankelijk. De beeldspraak van Jezus lijkt eenvoudig. Het sap van de stam geeft leven aan de ranken. Maar Jezus geeft méér dan zomaar een les in tuinbouw. Hij (de wijnstok) wil doorstoten tot de verbondenheid van hemzelf en zijn leerlingen, die berust op zijn verbondenheid met de Wijnbouwer zelf. Het leven van een christen zweeft niet als een losse tak door het bos. Het staat geënt op een vruchtbare stam waaruit het zijn levenskracht en vruchtbaarheid put.

Rik Depré